Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

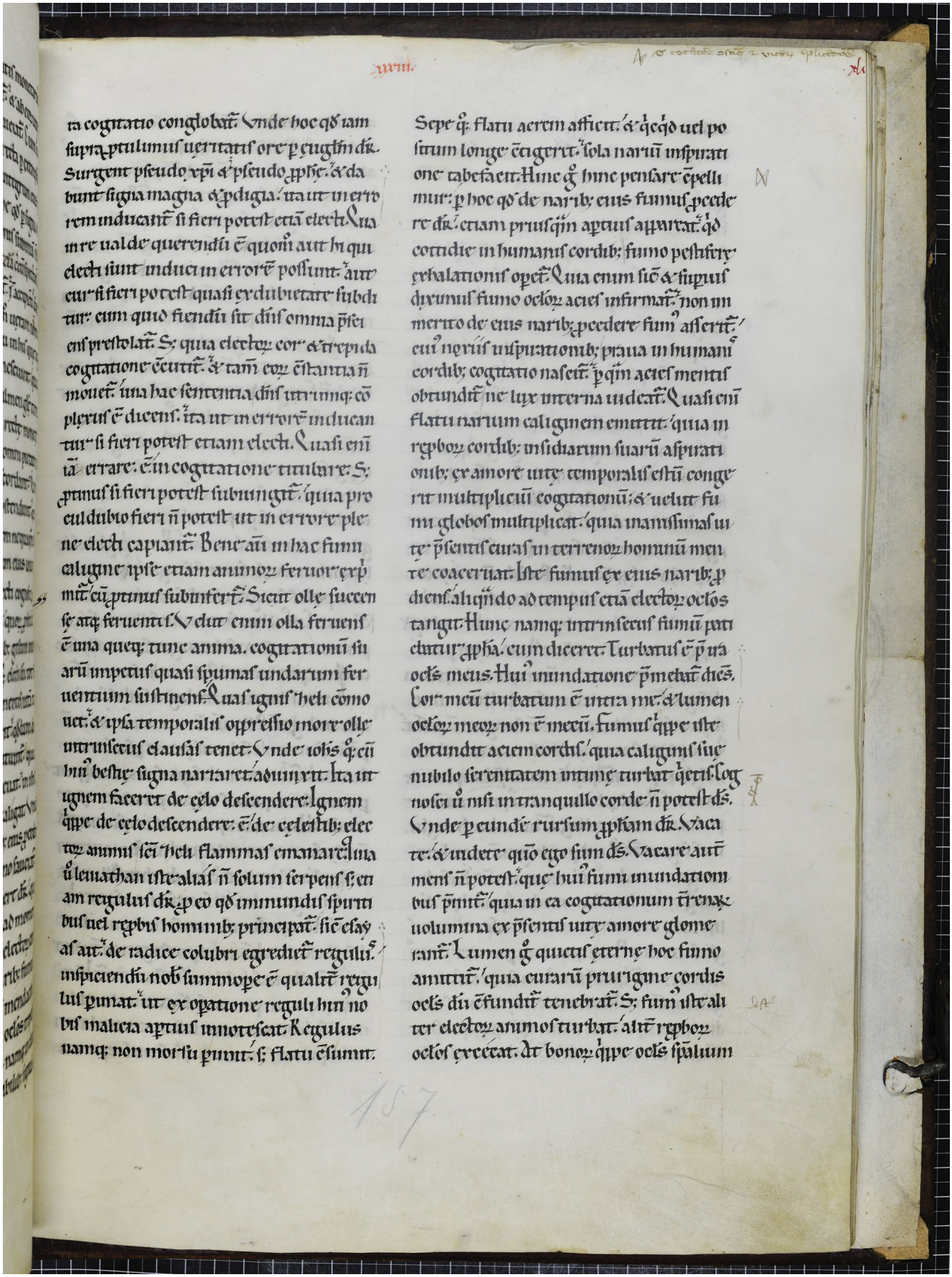

ra cogitatio conglobat. Unde hoc qd iam
supra ptulimus ueritatis ore p eugelm dic.
Surgent pseudo xpi & pseudo ppte. & da
bunt signa magna & ppdigia. ita ut in erro
rem inducant si fieri potest etiam electi. Qua
re ualde querendu e quomodo aut hi qui
electi sunt induci in errore possunt. aut
cur si fieri potest quasi ex dubietate subdi
tur: cum quid fiendu sit dns omnia psci
ens prestolat. S; quia electorum cor. & repida
cogitatione cecutit. & tam eorum estimatia n
mouet. una hac sententia dns utrumq; co
plexus e dicens. ita ut in errore induca
tur si fieri potest etiam electi. Quasi enim
ia errare: e in cogitatione titubare: S;
ptinus si fieri potest subiungit. quia pro
cul dubio fieri n potest ut in errore ple
ne electi capiant. Bene autem in hac fumi
caligine ipse etiam animorum feruor exp
mit cum ptinus subinfert. Sicut olle succen
se atq feruentis. Quid enim olla feruens
e una quequ tunc anima. cogitationum su
arum impetus quasi spumas undarum fer
uentium sustinens. Quasi ignis bell como
uet. & ipsa temporalis oppressio mori olle
utrinsecus clausas tenet. Unde iobs q; cum
hui bestie signa narraret. adiunxit. Ita ut
ignem faceret de celo descendere. Ignem
qppe de celo descendere. e de celestib; elec
torum animis sci bell flammas emanare. Ma
ui leuiathan iste alias n solum serpens s; et
am regulus dic. p eo qd immundis spiritu
bus uel reprbis hominib; principat. sic elay
as aut. de radice colubri egredietur regulus.
inspiciendu nobis summope e qualit regu
lus ptinat. ut ex opatione reguli hui no
bis malicia aptius innotescat. Regulus
namq; non morsu ptinit. s; flatu e sumit.

Sepe q; flatu aerem afficit. & q cqd uel po
situm longe ecegerit. sola narium inspirati
one tabefacit. Hunc q; hunc pensare epelli
mur: p hoc qd de naribus eius fumus pcede
re dic. etiam prius qm aptius apparat. qd
cotidie in humanis cordib; fumo pestifer
exhalationis opet. Qua enim sic & superius
diximus fumo oculorum aciem infirmat. non im
merito de eius naribus pcedere fum assert.
eum nequis inspirationib; praua in humanis
cordib; cogitatio nascit. p qm aciem mentis
obtundit ne lux interna uideat. Quasi enim
flatu narium caliginem emittit. quia in
reprbor cordib; insidiarum suarum aspirati
onib; ex amore uite temporalis estum conge
rit multiplicium cogitationum; & uelut fu
mi globos multiplicat. quia inanissimas ui
te psentis curas in terrenorum hominum men
te coaceruat. Iste fumus ex eius naribus p
dicens. aliqn do ad tempus etiam electorum oculos
tangit. Hunc namq; intrinsecus fumum pati
entur ypha. cum diceret. Turbatus e p ira
oculs meus. Hui inundationem pmeat dies.
Cor meum turbatum e intra me. & lumen
oculorum meorum non e mecum. Fumus q;ppe iste
obtundit aciem cordis. quia caliginis siue
nubilo serenitatem intrinsecus turbat. q; ceris log
nosci u nisi in tranquillo corde n potest ds.
Unde p eundem rursum ypham dic. Vacate
& uidete quio ego sum ds. Vacare autem
mens n potest. que hui fumi inundationi
bus pmit. quia in ea cogitationum terrenar
uolumina ex psentis uite amore glome
rant. Lumen q; quietis eterne hoc fumo
amittit. quia curarum prurigine cordis
oculs diu effundit tenebrat. S; fumus iste alia
ter electorum animos turbat. alit reprborum
oculos excecat. dt bonorum q;ppe oculs spiritum

157